

activitat 12

LA PREGÀRIA AL COR DE L'ACCIÓ

Més de 15.000 membres de l'ACAT viuen la pregària de maneres molt diverses: és la pregària individual de cada membre, la pregària del petit grup que hi dedica un temps de cada una de les seves reunions, la gran reunió de pregària que alguns grups ACAT proposen en les grans ciutats ... És també la pregària diària dels 120 monestirs que pertanyen a l'ACAT... I també la de molta altra gent que, des del seu racó de món, prega per un món sense tortura.

Quin tipus de pregària?

Pregària de queixa i de súplica.

Pregària d'intercessió per tal persona o per un poble.

Pregària que demana perdó per les nostres faltes i els nostres silencis.

Pregària d'ofrena a Déu dels esforços de les persones com a resposta al seu amor.

Pregària d'esperança ...

Segur que si la fe anima el vostre compromís podreu organitzar una pregària amb els sentiments, les idees i les accions de tots plegats. Si falten suggeriments o no sabeu com organitzar la vostra pregària, poseu-vos en contacte amb l'ACAT. Us ajudarem.

Aquí teniu alguns textos:

EL COMPROMÍS

Adolfo Pérez Esquivel, argentí, i torturat, premi Nobel de la Pau, ens ofereix un text preciós per a meditar:

"Per a mi és essencial de posseir la serenitat interior de la pregària, per a escoltar el silenci de Déu que ens parla en la nostra vida personal i a través de la història del nostre temps, de la força de l'amor. És a causa d'aquesta fe en Crist i en els homes que podem aportar la nostra humil participació a la construcció d'un món més just i més humà. Tinc interès a dir-ho amb força: aquest món és possible. "

JESÚS DE NATZARET

"Arribaren a Getsemaní.

Jesús digué Sento una tristesa a l'ànima com per a morir-ne. Si és possible, que s'allunyi de mi aquesta copa ... " Mc 14: 32-3-4

ELS ALTRES ...

Com Jesús hi ha actualment milers d'homes i dones que passen pel mateix calvari, que dubten i tiren endavant. I a milers els maten. Són els màrtirs actuals.

"A l'Amèrica llatina hi ha una situació de pecat i d'injustícia i és necessari que els cristians treballin per a transformar-la. El cristià no pot tolerar que l'enemic de Déu regni en el món. Ha de lluitar perquè el Regne de Déu s'implanti. " Mons. Romero.

NOSALTRES...

" Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i em segueixi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi i per l'Evangeli la salvarà" Mt 16:24-25

PREGÀRIES

Pregària de Sister Helen Prejean, cjs.

Déu de Compassió,
que fas ploure sobre justos i injustos, eixampla i obre els nostres cors
per tal que puguem estimar com tu estimes,
fins i tot aquells d'entre nosaltres que han causat el més gran dolor matant. Perquè hi ha,
en el nostre país, un gran crit de venjança
mentre omplim els passadissos de la mort i matem els assassins
en nom de la justícia, en nom de la pau.
Jesús, germà nostre,
tu vas ésser executat a mans de l'Estat però no vas permetre que et guanyés l'odi.
Ajuda'ns a fer-nos propers a les víctimes de la violència de tal manera que el nostre amor
durable les ajudi a guarir.
Esperit Sant de Déu,
tu ens dones força en la lluita per la justícia.
Ajuda'ns a treballar incansablement
per l'abolició de la mort sancionada per l'Estat
i a renovar el cor mateix de la nostra societat
a fi que cessi la violència per sempre més.

Amén

Pregària Pasqual

Quina Pasqua podem viure si centenars dels nostres germans tenen fam, passen fred, tenen por?
SENYOR, TINGUEU PIETAT
Quina Pasqua podem viures si el Divendres Sant s'eternitza i el diumenge és esborrat de la vida d'aquests germans?
SENYOR, TINGUEU PIETAT
Quin al·leluia podem entonar davant els ulls esquerps dels infants bruts, davant els braços amb què les mares estrenyen els petits moribunds, davant els vells esgotats que s'enfonsen en el llot, davant els homes separats dels seus i que hom ja no veurà mai més?
SENYOR, TINGUEU PIETAT
Quin hosanna gosarem proferir davant de cada població "netejada", davant d'aquestes immenses columnes de deportats?
SENYOR, TINGUEU PIETAT
Quin glòria podem cantar a cada míssil que equivoca el seu blanc, a cada edifici que s'ensorra, a cada barri que és incendiat?
SENYOR, TINGUEU PIETAT
Quin amén podem respondre a la suficiència i a la garantia dels "capitostos" de la veritat infosa, al front arrugat dels dictadors, al somriure hipòcrita i a la freda indiferència dels botxins, ocupats en el que anomenen " bona feina"?
SENYOR, TINGUEU PIETAT
Els homes s'han tornat folls i la saviesa ha desertat de la terra. Nosaltres que clamem la

nostra indignació, la nostra còlera, la nostra impotència, a qui anirem sinó a vós, Senyor? Recolzats d'esquena a la paret, aclaparats per la magnitud del desastre, abocats a la desesperació estèril, us els confiem, Senyor, en el silenci de la nostra confusió, en la urgència d'inventar solucions, de trobar refugis, de crear un exèrcit humanitari que no mati, sinó que socorri, que protegeixi, en l'esperança aferrissada en la vostra misericòrdia, en l'espera incondicional de la vostra gràcia, en la seguretat del vostre perdó.

SENYOR, TINGUEU PIETAT

Recollim ara un text que ens relata la història d'un avi que vol consolar amb paraules el seu nét petit, que es diu Minh.

No ploris més, petit Minh.

Un dia retrobarem les nostres llars i els nostres jardins. No ens obligaran a fugir fins a la frontera per arribar a la llibertat, darrera les tanques punxegudes que envolten els camps.

No ploris més, petit Minh.

Vindrà un dia en què retornarem al bosc sense tenir por de l'explosió de les mines. Un dia podrem pescar de bell nou als estanys sense tenir por dels peixos emmetzinats.

No ploris més, petit Minh.

Vindrà un dia en què podràs estudiar en la teva pròpia llengua i descobrir la riquesa de les llengües estrangeres.

No ploris més, petit Minh

Un dia les famílies separades s'ajuntaran de bell nou, el teu germà i la teva germana retornaran al país; i si el teu pare és ja al país dels avantpassats, la teva mare es guarirà. Ella cantarà tot anat a l'arrossar. Cantarà omplint de flors els gerros de casa teva.

No ploris més, petit Minh.

Els teus cosins pregaran a l'església i l'ànima del poble renaixerà.

Però, avi, quan vindrà aquest dia? El cel és tan pesant i ennuolat!

El sol tornarà, petit Minh, i dins la tanca del jardí el rossinyol cantarà. No és possible que el món lliure no senti el nostre crit.

No ploris més, petit Minh.